

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.**Wersja sandomierska**

Rękopis Archiwum Archidiecezjalnego w Gnieźnie, sygn. 104, k. 120–121

Odczyt: Maciej Mikula, *Prawo miejskie magdeburskie (Ius municipale Magdeburgense) w Polsce XIV – pocz. XVI w. Studium o ewolucji i adaptacji prawa*, Kraków 2018, s. 351–352

Artykuł 116

[116] De palacia.

Nunc attendatis per quem [k. 120v] modum ipse palaciam fecerit. Vocavit eosdem quatuor senes de Scharthow, et quatuor canonicos, qui prelaturas habent in summo: primus prepositus, secundus decanus, tercius episcopi vicarius, quartus cellarius. Insuper recepit quatuor barones, ecclesie maioris feudales in Meydeburc. Unus fuit marsalcus, secundus dapifer, tercius pincerna, quartus kamerarius. Insuper recepit undecim scabinos et scultetum duodecimum. Insuper recepit tres duces laycos, qui primi sunt in eleccione inperiali, et quartus, quem accepit supremus, fuit [/] advocatus ecclesie maioris in Meydeburc, hoc est burgravius. Tunc inperator accepit eosdem viginti octo viros prenotatus [s] et super sedes ipsos locavit palacie, et dedit eis potestatem ex parte sui, quecumque sententia in Meydeburc diffiniri non posset, aut reprobaretur, ibi deberet recipi, et quicquid daretur rite ac rationabiliter pro iure municipali teneri deberet. Et cum sententia ante palaciam data fuerit, tunc debet dari in signum hiis viginti octo [s], cuilibet [eorum], solidum aureorum, et quivis solidus debet valere duodecim solidos talis pecunie aut talium denariorum, cum quibus ibidem [k. 121] consuetudo fuerit forisare. Tunc hiis quatuor dantur quatuor marce, quod quivis marca debet duodecim marcas valere argenteas. Hoc datur hiis viginti octo. Hoc illi dare tenentur, quibus sententia ad profectum vel ad utilitatem diffinita et inventa fuerit.

[hasła: palacja, cesarz, Schartau, kanonik, prepozyt, dziekan, zastępca biskupa, szafarz, prałatura, baron, Magdeburg, marszałek, stolnik, cześnik, podczasz, szambelan, ławnik, burgrabia, kościół, prawo miejskie, wyrok, odwołanie, apelacja]